

Størrelse for Tiden vilde blive omtrent den samme som efter Regeringsforslaget —, samt om en grundlovmæssig foreskrevet Revision, nemlig naar Folketallet i et Amt eller lignende Gruppe af Valgekredse var vokset med mere end 20,000 ud over det normale. Man vilde herved opnaa et bekvemt og sikkert Middel til altid at holde Valgekredsordningen i Overensstemmelse med Befolkningens Vækst og Forskydning, medens Regeringsforslagets faste Medlemstal vel i Øjeblikket, paa Grund af Forøgelsen fra 114 til 132, giver Adgang til en nogenlunde let Omordning af Valgekredse, men vil afføde store praktiske Vanskeligheder ved næste og alle senere Valgekredsrevisioner, da ingen ny Kreds vil kunne oprettes, uden at der samtidigt nedlægges en gammel.

Da imidlertid Flertallet er gaaet ind paa en Ordning med et *Minimums-* (Begyndelses-) og et *Maksimums-* (Slutnings-) *Tal*, hvorved der aabnes Mulighed for en nogenlunde let gennemførlig Valgekredsrevision ogsaa i en vis, rigtignok begrænset *Fremtid*, og da der endvidere har vist sig Udsigt til i Valgloven at faa indført en Bestemmelse om *Revision hvert 10de Aar* — en Bestemmelse, som Mindretallet ganske vist helst havde set optagen i selve Grundloven —, saa har Mindretallet ikke ment at burde afvise en saadan Ordning, der dog betegner et Fremskridt i Sammenligning med den bestaaende Valgekredsfordeling.

Mindretallet haaber, at naar først en periodisk Valgekredsrevision bliver lovbudt, vil den ikke længere kunne standses selv af betydelige praktiske Vanskeligheder, og man nærer desuden den Opfattelse, at allerede forinden Udløbet af det Tidsafsnit, inden for hvilket det vil være muligt nogenlunde let at tilfredsstille den stærkest voksende Befolknings Krav paa øget Repræsentation, vil Tiden være kommen til en *almindelig Grundlovsrevision*. Da ville Bestemmelserne for Folketingsvalgretten kunne tages op til mere omfattende og dyberegaaende Reform i Forbindelse med hele Landstingets Stilling, ligesom

Ogsaa de Spørgsmaal, hvis Inddragelse Mindretallet under Forhandlingerne i Marts maatte give Afkald paa for overhovedet at faa Arbejdet for Valgekredsreformen i Gang, saaledes Valgretsalders Nedsættelse, Tyendes Valgret og Valgret for Kvinder, formentlig ville trænge sig frem til Afgørelse i en ikke meget fjern Fremtid.

Naar den hidtidige Bestemmelse i Grundlovens § 32 om een Folketingsmand for omtrent 16,000 Indbyggere skulde udgaa uden at erstattes af et andet Forholdstal, maatte Mindretallet kræve det deri nedlagte *Lighedsprincip* overført i den ny Affattelse. Dette er ogsaa sket ved Bestemmelsen om, at *Valgekredse skulle være omtrent lige store i Henseende til Indbyggertal*.

Flertallet har imidlertid kun villet gaa med hertil, naar der samtidig indførtes en Bestemmelse, der gav et vist Spillerum ved Valglovens Udarbejdelse. Mindretallet maa hævde, at de nødvendige eller naturlige Afvigelser fra den absolutte Lighed ere muliggjorte ved Ordet „omtrent“. Og Mindretallet mener, at Folketallet som eneste Regel og Rettesnor for Valgekredsfordelingen giver et bedre og sikrere Grundlag, end hvis der skal tages et Hensyn ogsaa til Vælgertallet. Men navnlig maa Mindretallet nære store Betænkeligheder ved at indføre Hensynet til Befolkningstætheden som Grundlovsbestemmelse. Dette Hensyn kunde, som Flertallet selv bemærker, „gøres gældende paa en Maade, der blev ødelæggende for Folkets lige Repræsentationsret.“

Da imidlertid en absolut Modstand fra Mindretallets Side mod en saadan Bestemmelse vilde bringe den Enighed til at strande, der har været tilstræbt fra de fleste Sider inden for Udvalget, og hvorpaa ogsaa nærværende Mindretal lægger den største Vægt af Hensyn til Sagens Fremme;

da dernæst Indenrigsministeren ved sit Udkast til Fordeling af Valgekredse og Flertallet ved sin Henvisning hertil har angivet *Grænsen* for eventuelle Afvigelser fra Lighedspaabudet;